

אבות תקנום

תמצית סוגיות ה"דף היומי"

מתוך "דרך ישרה" מסכת סנהדרין

דפים כ"ח - ל"ד, פרשת ראה תשע"ז

דרך ישרה תמצית הדף

דף כח

פסולי עדות מצד קורבה 1. אחיו. 2. אחי אביו. 3. אחי אמו. 4. בעל אחותו. 5. בעל אחות אביו. 6. בעל אחות אמו. 7. בעל אמו. 8. חמיו. 9. גיסו, ובכל אלו הם ובניהם וחתניהם, ולרבי יוסי גיסו לבדו. 10. חורגו לבדו.

השיטות בפסולי קורבה 1. לרבי יוסי רק מי שראוי לירשו וקרוב לו באותה שעה. 2. לר"י מתה בתו ויש לו בנים ממנה, נחשב קרוב לחתנו, ובן ר"י פוסלו להיות דיין. 3. לר"י אוהבו פסול וזהו שושבינו, משום דמקרבא דעתו, ופליגי אי פסול רק ביום חתונתו או כל שבעת ימי המשתה. 4. שונאו שנאמר והוא לא אויב לו, ולכו"ע לשונא אסור לדון. 5. בעל כאשתו ואשה כבעלה, ילפינן מזה שאשת דודו אחי אביו נקראת דודתו. 6. נחלקו אי אחי האח פסול וזהו ששנינו בן בעל אמו, או דאחי האח כשר ואתי לאחיו מן האם. 7. אבי חתן ואבי כלה מעידין זה על זה. 8. אשתו ארוסה פליגי אי כשר לאפוקי מינה שהרי יורשה, או פסול משום דכבר איכא קירוב דעת.

הפסוקים בפסולי קרובים 1. לא יומתו אבות על בנים, ואין לומר דאתי לעונש ממש, אלא דאין להמית אבות בעדות בנים. והאבות הינו אחין, שמעינן מינה פסול אב ובנו אחי אביו ובן אחיו, וכ"ש אחין ממש. 2. בן אחי אביו, מדלא כתיב אבות על בן. 3. הא דפסלינן קרובים להעיד יחד לעלמא, להו"א מסברא דנמצא עד זומם נהרג משום שהעיד עם קרובו, ודחי דהזמה אתיא מעלמא, ולמסקנא מלשון ובנים. 4. פסול קרובי האם, ילפינן באם אינו ענין שנאמר פעמיים אבות. 5. פסלינן קרובים אף להעיד זכות, שנאמר יומתו תרי זימני. 6. פסלינן קרובים בדיני ממונות, שנאמר משפט אחד יהיה לכם.

לרב אחי אביו פסול, וקשיא דהויא שלישי בראשון. ואמרינן 1. בניהן וחתניהן שבמשנה היינו חתן בנו, וקשיא ג"כ דנוספו בני בניהם הוו שמונה אבות שהן שלושים ושנים. 2. במשנה איירי בחתנו ממש, וכיון דאתי מעלמא נחשב כדור אחר, וקשיא א"כ הוי שלישי בשני ורב מכשיר בזה. 3. רב דאוסר שלישי בראשון יליף מקרא אבות על בנים ובנים, ור"א דפוסל אף שלישי בשני יליף מקרא על בנים דפסולא דאבות שייכא אף בבנים.

דף כט

מהלך אמירת העדויות ופסיקת הדין 1. מאיימין על העדים, להו"א האיום בעצירת גשמים או מיתת דבר, ולמסקנא אמרי להו שעדי שקר אאוגרייהו זילי. 2. שואלים את הגדול שבעדים את פרטי העדות, וצריך

שיעיד שהנתבע אמר להם אתם עדי. 3. שואלים את העד השני, ורואים אם דבריהם מכוונים. 4. פוסקים את הדין לפי רוב הדיינים. 5. בגמר הדיון מכניסים אותן, וגדול הדיינים אומר מי זכאי ומי חייב. 6. אסור לדיין לומר שהוא זיכה וחביריו חייבו, שנאמר לא תלך רכיל בעמך, וכן נאמר הולך רכיל מגלה סוד.

לרב יהודה צריך שיאמר אתם עדי, והמקרים 1. הודה שחייב מנה ואח"כ אמר משטה אני בך, פטור. 2. וכן בהכמין לו עדים מאחורי הגדר והודה לו. 3. אם אמר להד"מ, לאביי הוחזק כפרן, ולרבא כשר דמכיון דלא רמי עליה לאו אדעתיה. 4. וכן בהכמת עדים בכלתא שסביבות המיטה ובבית הקברות. 5. ההוא שאמרו עליו שיש עליו קב מלא שטרות ואמר שהוא חייב רק לפלוני ופלוני, פטור מלשלם להם מכיון שאדם עשוי שלא להשביע את עצמו. 6. עשיר שאמרו עליו עכברא דשכיב אדינרי ואמר בשעת פטירתו שהוא חייב מעות לפלוני ופלוני, נחלקו האם חייב או לא, ופולגתייהו אם אדם עשוי שלא להשביע את בנו.

דיני טענין 1. בדיני ממונות לא טענין, כגון משטה אני בך. 2. בדיני נפשות, טענין זכותא. 3. אין טענין למסית לע"ז, שנאמר לא תחמול ולא תכסה, וכן ילפינן מנחש הקדמוני שלא טענו לו דברי הרב ודברי התלמיד.

מנין שכל המוסף גורע 1. מהוספת חוה לנחש ולא תגעו בו הגיעה לאכילה. 2. אמתים וחצי ארכו ולא מאתים. 3. עשתי עשרה יריעות ולא שתי עשרה.

דיני כתיבה ע"פ הודאה ושטר אודיתא 1. הודה בפני שנים וקנו מידו, כותבין. 2. הודה בפני שלשה ולא קנו, לרב כותבין ולרב אסי אין כותבין, ואף רב חש להא. 3. אודיתא שנעשתה בפני שלושה וללא קנין, פליגי מתי כותבים. האם סגי שהוא כנסס, או עד שיאמר הו עילי דיני, או בעינן שינהגו כדרך הדיינים בקביעת מקום ושליחת הזמנה. 4. הודאת מטלטלין שהודה שאינם שלו, כותבים רק אם קנו מידו. 5. הודה בקרקעות ולא קנו, פליגי אי כותבין, ולהלכה כותבין. 6. הודה בפני שנים על מטלטלין ונמצאים בעין ולא קנו, פליגי אם קנו או לא כיון דמחסרי גוביינא. 7. שטר אודיתא שלא נכתב בה שהמודה אמר לנו כתבו וחתמו והבו ליה מכשרינן, כדר"ל דחזקה שהעדים לא חותמין על שטר אא"כ נעשה כדינו. 8. שטר אודיתא שנכתב בלשון דיינים והיו חתומים עליו שנים, חיישינן לב"ד טועין של שנים, אא"כ מוזכר שנעשה בצווי גדול כגון רב אשי.

גדף ל

עדות על מעות טמונים שהן של פלוני או של מע"ש 1. אדם שבא להעיד על מעות שבידו ליטלן כגון בשדה דבריו קיימין, ואם לאו לא אמר כלום. 2. כשאמר לעדים, אם נראה שמוסר צוואה דבריו קיימין, ואם כמערים לא אמר כלום. 3. מי שמחפש את המעות שהטמין אביו ובא אליו שר החלומות ואמר לו היכן הם והוסיף שהם של מע"ש. אמרו על כך דברי חלומות לא מעלין ולא מורידין.

כתיבת פסק הדין: לרב יוחנן כותבין זכאי, לר"ל פלוני ופלוני מזכין, ולר"א מדבריהם נזדכה פלוני. ואיכא בינייהו 1. אם השנים טעו, האם גם הדיין השלישי מצטרף לשלם, ודחי הרי הדיין ההוא סבר שטועין. 2. האם דיינים שטעו משלמים גם את חלק הדיין השלישי, ודחי שיאמרו הלא בלעדי השלישי ליכא פסק דין. 3. למסקנא פליגי בלא תלך רכיל בעמך, לר"י חיישינן, לר"ל א"א לכתוב זכאי משום מיחזי כשיקרא, ור"א סובר כתרוייהו להכי מצריך לכתוב מדבריהם.

בגמר הדבר מכניסין אותן, על מי איירי 1. על בעלי הדינים, וקשיא הרי התם קיימי. 2. אתי להכנסת העדים כדי שיעידו יחד, קשיא א"כ אתי דלא כרבי נתן דמכשיר קבלת עדות בנפרד. 3. למסקנא בבעלי דינים, וכו' נחמיה דאמר שבשעת המשא ומתן מוציאין אותן לחוץ.

דין צירוף עדים כאחד ומ"ט 1. כשראו בנפרד את העדות מחלוקת, והטעם מסברא דכ"א מעיד על מנה אחר או דאכתי מעידים על מנה בעלמא. או מקרא שהפסוק ע"ד דאתי לשנים ש"מ שיראו כאחד, ולאידך או

ראה או ידע מ"מ. 2. מחלוקת בהגדת עדות בב"ד בנפרד פליגי בסברא דעד אחד קאתי רק לשבועה, ולאידך אף שני עדים לא מיעידים ביחד. ואבע"א פליגי בקרא אם מקישים הגדה לראיה דכמו דבעינן שיראו יחד כך צריך שיעידו ביחד או לא.

לר"י בן קרח מקבלים עדות אף שהעדים לא ראו כאחד, והשמועות 1. לכו"ע א"צ שיראו כאחד בעדות מומי בכור. 2. וכן גבי ראיית שתי שערות בבן ובבת, אם כל עד ראה באותו הזמן שתי שערות במקום אחר בגוף. 3. בקרקעות איכא פלוגתא, האם חכמים מודים לריב"ק, או שנחלקו אך הלכתא כריב"ק. 4. במטלטלין כגון ממון פליגי אמוראי אי הלכתא כריב"ק או כרבנן, גבי עד שראה הלואה או הודאה ביום ראשון אי מצטרף לעד המעיד שביום שני ראה הלואה. 5. בעדות המכחשת, כדלקמן.

פדף לא

עדות המכחשת זו את זו בדיני ממונות 1. כשהעדים חלוקים אם היה המנה שחור או לבן פליגי אי מצטרפין או לא, להו"א נחלקו אי הלכתא כריב"ק, ולמסקנא פליגי אי אמרינן יש בכלל מאתים מנה כשיטת ב"ה אליבא דרשב"א. 2. עדים החולקים האם הודה שחייב חבית של יין או שמן מצטרפים לחייבו דמי חבית יין, איירי שהעידו שהודה על דמי חבית. 3. עדים שנחלקו האם ההלואה התרחשה בדיוטא העליונה או תחתונה, רבי צירף עדותן.

נאמנות בהבאת ראיות 1. כל זמן שמביא ראיה סותר את הדין, ואם אמרו לנתבע שיביא את ראיותיו תוך שלושים יום ולא הביא, רבנן פסלי ורשב"ג מכשיר, והלכתא כרשב"ג. 2. אמר שאין לו ראיה או עדים ואח"כ הביא, רבנן פסלי ורשב"ג מכשיר, ובהא לית הלכתא כרשב"ג, משא"כ בשאר הש"ס. 3. ראה שמתחייב ואמר קרבו פלוני ופלוני והעידוני, אינו כלום. 4. ההוא ינוקא שיצא חייב ובכה והביאו ראיות אף רבנן מודו דכשר, כיון דינוקא לא ידע במילי דאבוה. 5. אשה שהיתה שְלִיש ואמרה שיודעת שהשטר פרוע, לל"ק נאמנת אף למ"ד אין אותיות נקנות במסירה במגו דאי בעיא שרפתו, ולל"ב לא נאמנת דליכא מיגו דשריפה מכיון שהוחזק בב"ד, אך נדחה דאמרינן דכל שלישי נאמן. 6. לכו"ע מקבלינן עדים שבאו מחו"ל, או שהיתה חבילת שטרותיו של אביו מופקדת ביד אחד.

הליכה לדון במקום רחוק 1. כשנחלקים בעלי הדין היכן לדון, לר"י כופין לילך למקום הועד, ולר"א דן בעירו ואם הוצרכו כותבין ושואלין. 2. היבמה הולכת אחר היבם להתירה אף לב"ד קטן יותר, שנאמר זקני עירו. 3. הלוח הולך אחר המלוה, משום דעבד לוח לאיש מלוה.

מה שלחו דיני טבריא למר עוקבא לבבל 1. עוקבן הבבלי קבל בפנינו ואמרו לו שישלח אותו אליהם לטבריא, וקשיא א"כ על מי מוטל לדונו. 2. שלחו שידון אותו בבבל, ואם לא יציית שלחוהו לטבריא. 3. הוי דיני קנסות שדנים רק בא"י, ושלחו לו כך כדי לחלוק לו כבוד.

הדרן עלך פרק שלישי דסנהדרין!

פרק רביעי – אחד דיני ממונות

פדף לב

מה איכא בדיני ממונות ושונה בדיני נפשות 1. לגבי דרישה וחקירה איכא סתירה האם בעינן בדיני ממונות, ומיישיבנן כדלקמן. 2. דיני ממונות בשלשה, ודיני נפשות ושור הנסקל בכ"ג. 3. פותחין אף לחובה, ובנפשות רק לזכות. 4. ההטיה ע"פ אחד, ובנפשות לחובה ע"פ שנים. 5. מחזירין לחובה, ובנפשות רק לזכות. 6. הכל מלמדין זכות וחובה, ובנפשות רק זכות. 7. המלמד זכות חוזר ומלמד חובה רק בממונות. 8. דנים ביום וגומרים בלילה, ובנפשות גומרים ביום למחרת. 9. גומרים בו ביום אף לחובה, ובנפשות רק לזכות. 10.

מתחילין מן הגדול, ובנפשות מן הצד. 11. הכל כשרין לדון, אפילו גר שבא מטיפה פסולה וממזר שאינו ראוי לבא בקהל, ובנפשות רק מיוחסים. 12. דף לו. אין להושיב בדיני נפשות: זקן, סריס, מי שאין לו בנים, ולר"י אף אכזרי.

הרישה וחקירה בדיני ממונות, במשנתנו נאמר שצריך, וקשיא כיצד מכשרינן שטרות המאוחרין. ומתריצינן דלא צריך 1. מדרבנן ומשום שלא תנעול דלת בפני לוי. 2. בהודאות והלואות. 3. בדין מרומה.

דרשות קראי צדק צדק תרדוף 1. קשיא מקרא בצדק תשפוט עמיתך, ואתיא ההכפלה שיש לדקדק אם רואה שהדין מרומה. 2. לצדק את הדין ואת הפשרה שיהיו בשוה, כגון בפגיעת ספינות או גמלים זה בזה. 3. לילך אחד ב"ד יפה, אחר חכמים לישיבה כדלקמן.

הליכה אחר חכמים לישיבה, להיכן: 1. אחר ר"א ללוד. 2. ריב"ז לברור חיל. 3. רבי יהושע לפקיעין. 4. ר"ג ליבנה. 5. ר"ע לבני ברק. 6. רבי מתיא לרומי. 7. רחב"ת לסיכני. 8. רבי יוסי לציפורי. 9. ר"י בן בתירה לנציבין. 10. ר"ח בן אחי ר"י לגולה. 11. רבי לבית שערים. 12. חכמים ללשכת הגזית.

כיצד פותחין לזכות בדיני נפשות 1. אמרינן לעדים מי יימר שהיה כדבריכם, ודחי א"כ חסמינן להו בידים. 2. שואלים את הנתבע האם יש לך עדים להזימן, ודחי שאם יוזמו מיד היו חובתו של הנתבע. 3. אמרינן לנתבע האם יש לך עדים להכחישן. 4. אמרינן לעדים מדבריכם נזדכה פלוני. 5. אמרינן לנתבע אם לא הרגת אל תירא, וכדאשכחן לגבי סוטה. 6. אומרים שכל מי שיש לו זכות יבא וילמד עליו.

דף לג

ההלכות שנאמרו בדיינים שטעו, ויישוב הסתירות 1. טעה מה שעשה עשוי וישלם מביתו, איירי באינו מומחה, או בנשא ונתן ביד. 2. במשנה דמחזירין דיני ממונות לזכות ולחובה, מוקמינן במומחה וכשיש גדול ממנו, או במומחה שטעה בדבר משנה, או בדיין רגיל שלא נטל ונתן בידו. 3. מומחה לב"ד שטעה פטור מלשלם, איירי שאין גדול הימנו בחכמה ובמנין או שטעה בשיקול הדעת.

המקרים שנטל ונתן ביד 1. חייב את הזכאי, שנטל מהזכאי והביא לחייב. 2. זיכה את החייב, בכך שפסק פטור אתה, וקשיא מהמשנה דמחזירין בדיני ממונות לחובה, ולמסקנא כגון שהיה משכון ביד התובע ונטלו הדיין ממנו. 3. טימא את הטהור, שנתן שרץ ע"ג הפירות. 4. טיהר את הטמא, שעירב את הפרי הטמא בין פירותיו הטהורין.

דיני החזרה לב"ד ומנין 1. יצא חייב בנפשות ואחד מלמד עליו זכות חוזר, שנאמר נקי אל תהרג. 2. יצא זכאי בנפשות ואחד מלמד עליו חובה אין מחזירין, שנאמר צדיק אל תהרג. 3. במסית אם יצא חייב אין מחזירין וביצא זכאי מחזירין, שנאמר לא תחמול ולא תכסה עליו, או כי הרג תהרגנו. 4. חייבי גלויות הוו כדיני נפשות, בגז"ש רוצח. 5. וכן חייבי מלקות, בגז"ש רשע. 6. טעה בדבר שהצדוקים מודים בו, חוזר לחובה אף בנפשות.

עד בעדות נפשות הרוצה ללמוד זכות, לרבי יוסי בר"י עונה ולחכמים לא. והשמועות 1. הכל מלמדין זכות, אי הכוונה לרבות עדים אתיא כר"י, ודחי דאיירי באחד מן התלמידים וככו"ע. 2. קרא עד לא יענה בנפש למות, לר"י לומר דעונה לזכות, ולחכמים עד לא יענה אתי דעד לא עונה כלל, ולמות אתי לאחד מן התלמידים.

דף לד

לרב המלמד זכות יכול ללמד חובה בשעת גמר דין, ומייתי 1. למחרת משכימין ובאין בפ"ע, והמלמד זכות אינו מלמד חובה קאי על שעת משא ומתן. 2. כשאין הכרעה דנין עד שיראה אחד המחייבין דברי המזכין, דתנא מהדר אזכות. 3. לר"י בר"י אחד מהתלמידים שזיכה ומת רואין כאילו הוא חי ועומד במקומו, לא אמרינן דהדר ביה אפילו שיכול, מכיון דאכתי לא חזר. 4. שלחו מתם דר"י בר"י אינו סובר כרב, ודחי

דשלחו איפכא ואתי כרב. 5. הסופר הכותב דברי המזכין, כדי שלא יאמרו טעם אחד משני מקראות, שאז יש למנות אותן רק לאחד.

אין טעם אחד יוצא משני מקראות, ילפינן שנאמר אחת דבר אלקים שתים זו שמעתי, או וכפטיש יפוצץ סלע. הדוגמאות לזה 1. הראוי למזבח אם עלה לא ירד, וילפי מקרא מוקדה או ממזבח, ודחי דפליגי לגבי דם ונסכים. 2. הפסולים שעלו למזבח ירדו, וילפי מעולה או כבשים, ודחי דאיכא בינייהו עולת העוף פסולה. 3. למסקנא חיוב כרת לזורק בחוץ לר"ש מדם יחשב ולר"ע מאו זבח, ובעי למידחי דאיכא בינייהו שחט זורק אי חייב שתים, ודחי דבהא לכו"ע חייב אחת ואכן זהו טעם אחד משני מקראות.

גמר הדין בנפשות רק ביום, ובממונות לחכמים אף בלילה ולר"מ רק ביום. והפסוקים 1. ביום הנחילו את בניו, שתחילת הדין ביום, ולר"מ אתי לשלשה שבקרו חולה ואמר להם צוואה שאין עושיין דין נחלות בעצמם אם בקרוהו בלילה. 2. ושפטו את העם בכל עת אתי לרבות גמר דין בלילה, ולר"מ אתי להכשיר יום המעונן אף דפסול לראיית נגעים. 3. ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע, לר"מ אתי להקיש ריבים לנגעים ולאסור לדון בלילה ובסומין. 4. דיני נפשות לכו"ע גומרין רק ביום, שנאמר והוקע אותם לה' נגד השמש, והוקעה זוהי תליה כדאשכחן בבני שאול.

שאלות לחזרה ושינון

ה. השמועות לר"י בן קרח דמקבלים עדים שלא ראו את הדבר כאחד (5)

דף לא

מכניסין אותן ~ צירוף לעדות ~ עדים המכחישים

א. המקרים בעדות מוכחשת (3)

משנה - כל זמן שמביא

ב. נאמנות בהבאת ראיות במשנה ובגמרא (6)

כל זמן שמביא ראיה ~ שמועות רב דימי א"ר יוחנן

ג. הליכה לדון במקום רחוק (3)

שמועות רב דימי ~ מקום הדין ~ הוצרכו לשאול כותבין

ד. מהו המקרה ששלחו דייני טבריא למר עוקבא לבבל (3)

הדרן עלך פרק שלישי

פרק רביעי - אחד דיני ממונות

דף לב

משנה - אחד דיני ממונות

א. מה איכא בדיני ממונות ושונה בדיני נפשות (12)

בדרישה וחקירה

ב. הסתירה אי בעינן דרישה וחקירה בדיני ממונות, והתירוצים מתי אין צריכים דרישה וחקירה (3)

דרישה וחקירה ~ צדק צדק תרדוף

ג. דרשות הפסוקים צדק צדק תרדוף (3)

צדק צדק תרדוף ~ אחר חכמים לשיבה

ד. הליכה אחרי החכמים לשיבה, להיכן (12)

פותחין לזכות

ה. כיצד פותחין לזכות בדיני נפשות (6)

דף לג

דיני ממונות מחזירין בין לזכות בין לחובה

א. ההלכות שנאמרו בדיינים שטעו, ויישוב הסתירות (3)

דיני ממונות מחזירין ~ דיינים שטעו ~ דן את הדין

ב. מעשי הדיין שעליו לשלם מביתו (4)

דיני נפשות מחזירין לזכות

דף כז

משנה - ואלו הן הקרובין

א. פסול העדות מצד קורבה (10)

ב. השיטות השונות בפסולים מצד קורבה (8)

ג. הפסוקים מנלן דקרובים פסולים לעדות (6)

הן ובניהן וחתניהן

ד. פסול אחי אבי אביו לרב, הקושיא דהוי שלישי

בראשון, והיישובים (3)

דף כט

משנה - כיצד בודקין

א. מהלך אמירת העדויות ופסיקת הדין (6)

בפנינו הודה לו ~ אתם עדי

ב. לרב יהודה צריך שיאמר אתם עדי, והמקרים (6)

בפנינו הודה לו ~ אתם עדי ~ טענינן

ג. דיני טענינן (3)

טענינן ~ מסית ~ כל המוסיף גורע

ד. מנין שכל המוסיף גורע (3)

בפנינו הודה לו ~ אתם עדי ~ כתיבה ע"פ הודאת

ה. דיני כתיבה על פי הודאת בעל הדין, ושטר אודיתא

(8)

דף ל

בפנינו הודה לו ~ מעות הטמונים

א. עדות למי שייכים מעות טמונים (3)

גמרו את הדבר

ב. המחלוקת כיצד כותבים את פסק הדין, ומאי איכא

בינייהו (3)

מכניסין אותם

ג. על מי איירי המשנה שמכניסין (3)

מכניסין אותם ~ צירוף העדים

ד. המחלוקת בצירוף עדים כאחד בראיה ובהגדה, ומאי

טעמייהו (2)

ג. דיני ההחזרה לבי"ד ומנין (6)

הכל מלמדין זכות

ד. המחלוקת בדין עד בנפשות הרוצה ללמד זכות, והשמועות (2)

דף לד

המלמד זכות אינו חוזר ומלמד חובה

א. דעת רב שהמלמד זכות יכול לחזור וללמד חובה בשעת גמר הדין, והשמועות (5)

המלמד זכות אינו חוזר ~לימוד חובה בשעת גמר דין ~כתיבת דברי המזכין ~אין טעם אחד יוצא משני מקראות

ב. מנין שאין טעם אחד יוצא משני מקראות, והיכי דמי (3)

דיני ממונות דנין ביום וגומרין בלילה

ג. מחלוקת ר"מ ורבנן האם גם בדיני ממונות צריך לגמור דינם ביום, והפסוקים (4)

הושלמה סדרת "דרך ישרה" על כל הש"ס!

יצאו לאור בס"ד מסכתות:

ברכות עם מחודדין בפ"ך.

שבת מהדורה חדשה.

עירובין

פסחים

שקלים ר"ה

יומא

סוכה

ביצה תענית

מגילה-פורים עם מדרש,

תוספתא, ותמצית מחור יין לרמ"א

מו"ק חגיגה

יבמות

כתובות

נדרים

נזיר סוטה

גיטין

קידושין - עם תורתך שעשועי,

סימני הדף, ותוספתא

בבא קמא

בבא מציעא

בבא בתרא א-ב

סנהדרין א-ב עם "יש סדר

לגמרא" ותמצית כל המסכתא.

מכות שבועות

עבודה זרה הוריות

מחודדין בפ"ך

זבחים

מנחות

חולין

בכורות עם הקדמות ומושגים

ערכין-תמורה

כריתות-מעילה

נדה

ניתן להשיג: בטל' 054-8479220, ת.ד. 5053 בני ברק, yesodot100@gmail.com מחיר: 5 ₪.

חיבורים נוספים מבית "דרך ישרה":

נשיח בחוקין 1270 מצוות לפי כל השיטות של מוני תרי"ג המצוות.

בחקותין אשתעשע - על תרי"ג מצוות, לשיטת בה"ג ואזהרות ר"ש אבן גבירול.

עתים לתורה - לוחות ללימוד יומי לכל יהודי, עם הרב מרדכי גנוט שליט"א.

שירת ישראל - סוגיות מסכת ב"ק.

קיצור חודים מנוקד ומסודר.

קיצור אלשין רות

קיצור אלשין אסתר

קיצור אלשין איכה

בקרוב בס"ד על שה"ש וקהלת.

באהבת תשגה תמיד - שיחות

באהבת תורה ודרכי זכירתה מהגאון רבי בונים שרייבר שליט"א.

איזוהי דון ישרה - כיצד ללמוד לשנן ולזכור, עם הכנה למסכת מכות.

הקדמות ומושגים - סדר קדשים, ובקרוב בס"ד על סדרי זרעים וטהרות.

ניתן להצטרף לקהל הקוראים,

ולקבל את העלון במייל

לפרטים תגובות והערות:

yesodot100@gmail.com

~254~

המערכת